

Galleri KANT Leif Kath Zwischenspiel

Det er en glæde for os at kunne invitere til soloudstillingen "Zwischenspiel" med Leif Kath (1945), hvis karriere begyndte i slutningen af 60´erne, hvor han hovedsageligt arbejdede med grafik og med figuration. I 80´erne fjøede han det tredimensionelle arbejde til sit arbejdsfelt, og siden 90´erne er maleriet blevet en væsentlig del af hans kunstneriske praksis.

Til Leif Kath's første udstilling i KANT præsenterer han en række nye malerier samt en serie store linoleumssnit. Versailles-serien "Jardin de Versailles" fra 1978 viste sig at blive et arbejdsmæssigt forløb, der kom til at markere bevægelsen væk fra det figurative. Inspirationen tog udgangspunkt i et fotografi fra parken i Versailles med traditionel perspektivfornemmelse skabt af rækker af kegleformede buske og et monument i forsvindingspunktet. I en serie ætsninger opløste Leif Kath motivisk det genkendelige mere og mere for hvert tryk for til slut at stå med et værk, der udgjorde det, han selv kaldte et stramt virvar. Figurationen blev i processen reduceret til, at man som beskuer kun havde en anelse af det oprindelige motiv; til gengæld havde fladen fået sin helt egen vibrerende kraft og intensitet.

Ethvert grafisk tryk, der udgår fra Leif Kath's værksted, tildeles det gammelkendte typografiske nummersymbol og et tal for hvor i rækkefølgen af kunstnerens grafiske værker netop dette blad placerer sig. For eksempel har et af værkerne til den aktuelle udstilling #456. Før det har han med blyant skrevet E.T., der står for "Eget Tryk" og årstallet 2019. Det er kendetegnende for hans grafiske praksis, at han i de allerfleste tilfælde trykker ganske få arbejder af den enkelte kliché. Leif Kath's tryk er alle lavet i hånden i værkstedet af ham selv, og det, der optager ham, er fortløbende at arbejde med det enkelte motiv, undersøge andre udgaver af det, at forandre, forenkle, udvikle og eksperimentere.

Leif Kath's kunstneriske refleksion handler netop om, hvordan et billede konstrueres. Hans interesse for de grundliggende grafiske elementer og sansen for lyset og mørket, er karakteristisk for hele hans oeuvre. Punktet, linjen og fladen er omdrejningspunktet, formsproget er enkelt og uprætentiøst, og i malerierne har Leif Kath sin interesse på de forskellige farvers indbyrdes kraft og virkning, deres indbyrdes placering og dimensioner, på mødet mellem stregen og fladen, detaljen og forskydningen samt stregens hældning og hele karakter. De tidlige kunstneriske overvejelser og eksperimenter og balancen mellem det amorfe og det geometriske, er tydeligvis ført videre ind i hans malerier, og de forskellige kunstneriske teknikker er blevet bragt sammen til en overbevisende helhed.

I juni i år modtog Leif Kath Sven Hols Legat, og ved overrækkelsen formulerede Milena Bonifacini fra Akademirådet begrundelsen for udvælgelsen blandt andet med disse ord: "Leif Kath er et godt eksempel på en kunstner, der med stadigt, vedholdende, grundigt og insisterende arbejde har plejet og udviklet sit talent, så

han fremstår som en komplet, moden og dybt vederhæftig figur." Når man iagttager Leif Kath's raffinerede malerier og linoleumssnit, hvor al unødvendig støj synes fjernet for en, er det nærliggende at sende tankerne til enkelheden og roen i japanske træsnit og japansk kunsthåndværk. Her drejer det sig heller ikke om fornyelse, men om fordybelse og koncentration. Som Leif Kath selv har formuleret det, er afsættet for hans kunst en blanding af undren og taknemmelighed. Selv i nogle af de grafiske værker, hvor hvirvelvindsformationer, virvar og bølgestreger er dominerende, er resultatet båret af en billedmæssig beslutsomhed og stilistisk klarhed.

Leif Kath er repræsenteret af Elizabeth Harris Gallery i New York og var repræsenteret af Galleri Weinberger, København fra 1995 - 2018. Han har modtaget Statens Livsvarige ydelse for sit vedholdende kunstneriske arbejde, og i 2004 fik han Eckersbergmedaillen for sit konsekvente og karakteristiske formsprog. Leif Kath har siddet i Statens Kunstfonds Repræsentantskab, i Akademirådets Jury og i Akademirådet. Han er medlem af Den Frie Udstilling i København og repræsenteret bl.a. i Kobberstiksamlingen på Statens Museum for Kunst, Vejle Kunstmuseum og Kunstmuseet Trapholt. I disse år afslutter han en stor udsmykningsopgave på Aarhus Uni- versitet i samarbejde med CUBO-Arkitekter. Leif Kath har designet og tegnet udgangspunktet for flisebelægningen, der omkranser bygningen til Institut for Biomedicin, Skou-Bygningningen og efterfølgende Bartholin komplekset.

Begrundelse for det livsvarige legat:

Leif Kath er på mange måder udtryk for sin egen tid. Han har i sin kunstneriske karriere gennemgået en udvikling der altid har forholdt sig til sin samtid, men er dog aldrig blevet tidstypisk, som jo er en kunstnerisk fælde der altid leder til glemsel. Leif Kath glemmer man ikke, når man først har stiftet bekendtskab med hans stramme kunstneriske praksis.

Leif Kath startede sin kunstneriske karriere i slutningen af 60´erne med grafiske arbejder. Præget af tiden tog mange af de grafiske blade udgangspunkt i medie billeder der blev bearbejdet til kunstneriske udtryk. Det grafiske medie var dels et anerkendt selvstændigt kunstnerisk medie, men også det medie som meget politisk aktive brugte (Røde Mor). På denne måde tager Leif Kath farve af tiden uden dog at underlægge sig den. De tidlige grafiske arbejder kan i nogle tilfælde godt tolkes med et politisk kritisk indhold, men der bliver aldrig solgt ud af den kunstneriske integritet.

Arbejderne fra de tidlige 70´ere står stadig tilbage som måske farvet af tiden, men retrospektivt er de "bare" rigtig gode og interessante grafiske billeder, som man ikke glemmer. Denne interesse for billeddannelse, altså interessen for "hvordan" mere end "hvad" der skaber et billede, bliver mere og mere påtrængende i Leif Kath's kunstneriske udvikling. Igennem 70´erne forsvinder det figurative ud af Kath's kunstneriske optik, interessant nok bl.a. ved at opløse det fotografiske forlæg. Fotografiet der altid bliver opfattet som et af de medier

der er tættest på "virkeligheden" tættest på et "hvad", bliver i sin opløsning vendt til et "hvordan". Hvordan er virkeligheden og hvordan bliver den konstrueret af billedet. Det er dette forhold, der har optaget Leif Kath i de sidste 35 år og som han med stramhed og stor konsekvens har undersøgt. Med enkle og oftest minimale greb, gennemspilles fundamentale betydnings-par for billeddannelse, positiv/negativ, lys/mørke amorft/geometrisk.

Kaths kunstneriske praksis har løsnet ham fra det rene grafiske til nu at arbejde i flere medie (skulptur/objekt, maleri, foto, grafik), hvor det dog stadig er de samme kunstneriske refleksioner der er på spil. Denne løsnen sig fra et medie (det grafiske) til at arbejde i flere medier samtidigt er også noget Leif Kath har taget med fra "tiden".

Opløsningen af den kunstneriske refleksion, således at den ikke længere er bundet til et specifikt medie, er en udvikling der kendetegner samtidskunsten fra 60'erne til i dag. Erfaringen af, at det enkelte medie har en begrænset betydnings horisont, er også en erfaring Leif Kath gør. Men denne erfaring gør også at den kunstneriske refleksion bliver så mange gange mere facetteret. Leif Kath's kunstneriske produktion vidner om en sådan facetteret refleksion, der gang på gang kommer til udtryk i de efterhånden talrige udstillinger han har haft i både ind og udland. Senest i den omfattende retrospektive udstilling på Kunstmuseet Brundlund Slot, men også på separatudstillinger DCA New York, Trapholt Kunstmuseum og Sønderjyllands Kunstmuseum.

Leif Kath fremstår i dag som en af vores mest markante billedkunstnere der med, man fristes til at kalde det en protestantisk konsekvens, reflekterer over hvordan billeder konstrueres. Det er med baggrund i dette lange og vedholdende arbejde, at det billedkunstneriske udvalg indstiller Leif Kath til det livsvarige legat.

Peter Ravn FOLD

Det glæder os at kunne invitere til KANT's anden soloudstilling med Peter Ravn.

I februar 2018 havde Peter Ravn sin første udstilling i KANT med titlen "His Own Fall". Motiverne her var ofte tæt beskårne, anonyme mænd, der enten kravlede, var ved at falde eller var faldet. Paletten var grønlig og grålig.

I "FOLD" er Peter Ravn kompositions-mæssigt trådt et skridt tilbage, og de agerende, to mænd, har denne gang fast grund under fødderne. De er beskæftigede med en fælles opgave, og Ravn undersøger forskellige stadier af forløbet. Udstillingens koncept er stramt: 14 værker, i højden 40 cm og bredden fra 50-100 cm, ophængt efter et friseprincip. Mange vil utvivlsomt nikke genkendende til værkernes motiv. De to figurer er i færd med at folde et klæde, at lægge det sammen.

Ligesom i Peter Ravns tidligere værker føler man sig hensat til et scenarisk drømmerum, hvor det hverdagsgenkendelige og det absurde ligger snublende nært på hinanden. Denne gang synes Ravns figurer imidlertid mere forsonede med fremmedgørelsen. Mændene samarbejder omhyggeligt og hensynsfuldt, tilpasser sig hinandens kræfter – og finder tilsyneladende mening i udførelsen af den nærmest rituelle handling. Tekstil, som også er set i Ravns øvrige seneste arbejde, er et centralt element – denne gang i form af det klæde, situationen er centreret omkring. Stoffet er skildret med sanselig indlevelse og håndteres af mændene med en andægtig omhu. Handlingen fremstår som en slags ceremoni - en art foldningens liturgi. Som i ethvert ritual er der en tilhørende koreografi: I en forudbestemt og velkendt orden og rækkefølge foretager man sig hensigtsmæssige trin, formet og repeteret af slægter og generationer igennem menneskenes, og i dette tilfælde klædernes, historie. Gentagelsen af motivets grundhandling, alvoren i akten og farvetonen i baggrunden sætter det sete uden for såvel tid som sted.

Baggrundene - omgivelserne - er malet med tydelige penselstrøg, men er samtidig mere eller mindre monokrome; nogle er holdt i et skær af pudderfarvet morgenrøde. At handlingen er genkendelig som en opgave fra en traditionel husholdning aktiverer beskuerens egne erfaringer og åbner for andre fortællinger. At det er to formelt klædte mænd, der i dyb alvor udfører en klassisk husmodergerning, kan pege på den moderne mands nye rolle. Om Ravns mænd er undertrykte - domesticerede – eller om de tværtimod er frigjorte, svarer værkerne ikke på.

Siden januar 2018 har Ravn haft soloudstillingen "NÅR MÆND SOVER" på Munkeruphus, soloudstillingen "AFLÅST SIDELEJE" i Politikens Forhal samt deltaget i gruppeudstillingen "JAHRESAUSGABEN", Lothringer Halle 13 i München, kurateret af Jörg Koopmann.

Galleri Benoni 'About Paint'

Jeg har længe set frem til at sætte disse to kunstnere i møde med hinanden på denne udstilling der afslutter udstillingsåret 2019.

To kunstnere der dyrker maling og maleriet i en nutidig kontekst. 'About Paint' er titlen på udstillingen, der antyder kunstnernes fælles kærlighed til maling, og den grafiske oplevelse som materialet kan skabe i mødet med en flade.

Deres tilgang til maleri er forskellig, begge favner de en metode som er differentierende sammenlignet med maleriet, som det bliver forstået i traditionel forstand, landskab, portræt etc.

Lars Christensen

maler uden brug af pensler, hans værker skabes enten ved perforering af lærred eller med skalpelsnit på lærred, hvorigennem malingen mases ud bagfra og ud

kommer akryl maling i linjer og omvendte søm der presses ud mod os som beskuer. En tørringsprocess med luftblæser skaber en form for 'Curved by air' maleri. Værkerne er på en og samme tid kirurgisk præcise og rene i deres udtryk, og samtidig er deres kendetræk også at de er overgivet det kaotiske element, som er vindens uforudsigelige strømning.

Lars Christensens malerier, favner flere genré. Det er både maleri, objekt, og skulptur. Væghængt, som et klassisk maleri, men i sandhed alt andet. Udstillingen viser værker af Lars Christensen på både lærred og papir.

Christoffer Munch Andersen's arbejder er udført i en hyper-realistisk stil. Hans serier af maleri og objektværker, mimer overordnet ting og genstande fra hverdagens "brug og smid væk kultur". Forestil dig hverdags genstande, som vi ofte forkaster uden at skænke dem to tanker. Det er disse 'lige gyldige' genstande som Christoffer tillægger markant fokus med hans forbløffende malefærdigheder. De umiddelbart realistiske up-scale værker, på denne udstilling værktøj, malerbakker og ting relateret til maleriprocessen, vil ved nærmere bekendtskab udfolde sig som kunst værker der kan aflæses på flere planer. De kan ses ud fra både en figurativ-narrativ, eller betragtes som en mere rendyrket abstrakt oplevelse.

Personligt syntes jeg det er oplivende at en kunstner der mestrer teknikken hyper-realistisk maleri, ikke maler portrætter som er set så ofte. Nej, han bruger færdigheden til at ophæve genstande, som vi ofte ikke tillægger nogen betydning, til æstetiske kunstværker der har sin egen retmæssige plads.

Tableau

Studio David Thulstrup, som bl.a. står bag det nye Noma, har tegnet både interiør og tableauer til butikken. Nyt design brand

Tableau er et nyt design-brand som skaber innovative objekter til blomster og planter og i februar måned åbnede de deres første konceptbutik i indre København. Tableau betyder scene i kunstens verden, og den nye konceptbutik er indrettet med seks innovative fortolkninger af hvordan et tableau kan tage form. Julius Værnes Iversen står bag idéen til Tableau - et univers med blomster, design og kunst.

Folkene bag butikken har skabt 25 innovative objekter til blomster. Nogle af dem er lavet i samarbejde med billedhuggeren Poul Isbak, som bl.a. er kendt fra kunstnersammenslutningen Grønningen.

Tankerne bag objekterne tager udgangspunkt i byggematerialer og arkitektoniske konstruktioner. Alle objekternes design fordrer en kontrol af blomster, som gør det muligt for køberen at skabe sit eget, unikke tableau derhjemme.

5 Guidede Gallerivandring Efterår 2019 - St. Kongensgade KANT, Galleri Benoni & Tableau

Interiør og tableauerne er designet af Studio David Thulstrup, som er kendt for projekter som Georg Jensen Stores, The Vipp Loft og det nye Noma. Om Tableau fortæller David: "Rummets oprindelige ramme er efterladt rå. Man vil derfor opleve synlige lag af tidligere tapeter og teksturer på væggene og i loftet, hvilket eksponerer den gamle bygnings historiske lag. Vi har designet skræddersyede tableauer, møbler og lysarmaturer, som forstærker rummets historiske træk på en både visuel og kraftfuld måde." Besøg butikken Oplev mødet mellem kunst, blomster, rå materialer og unikke designlinjer. Butikken ligger på St. Kongensgade 50 i København og åbnede 27. februar.

TABLEAU er stolt af at præsentere **L'ILLUSION DES SOSIES, en separatudstilling af Davide Ronco** - en Københavnsbaseret multidisciplinær kunstner og designer. Efter en bachelor i industriel design fra IUAV-universitetet i Venedig udviklede han en mere følelsesladet og skulpturel tilgang, hvor han fik en Master i keramisk design fra Det Kongelige Danske Kunstakademi.

Udstillingstittlen henviser til Capgras-vrangforestillingen, en psykiatrisk lidelse, hvor en person, der ofte diagnosticeres med skizofreni, har en vildfarelse om, at en anden nær person, kæledyr eller genstand er blevet erstattet af en identisk indrømmer. Joseph Capgras og Reboul-Lachaux kaldte først syndromet "l'illusion des sosies", som bogstaveligt talt kan oversættes som "illusionen af look-alikes."

Styrofoam-emballage er et eksempel på vores forbrugersamfund, hvor de kun bruges én gang til transport og sikkerhed af genstande, sendt og solgt over hele verden. De gentager perfekt former og former for genstande, de omslutter, og bliver industrielle aftryk af vores måder at leve på.

Beton, det mest almindeligt anvendte materiale i verden efter vand, er den ultimative manifestation af menneskelig påvirkning på vores planet. I Davide Roncos arbejde ses det imidlertid krakket, skrøbeligt og omfavnet af planter; med andre ord overtaget af naturen.

Fra at samle kasseret emballage omarrangerer Davide Ronco dem til forme for derefter at støbe dem i nye konkrete former, der holder minder om deres tidligere liv. Som i vrangforestillingen er det ydre kabinet af kunstværkerne, emballagen først og formen efter, det, der skaber formen og er den samme både i de originale genstande og i deres skulpturelle kontrapositioner.

De to objekter er faktisk ikke de samme længere, men ligner og er forbundet med former, teksturer og indtryk. Illusionen om et spøgelse fra fortiden i en ny form.

TABLEAU og Davide Ronco har til fælles ønsket om at arbejde med både rå og industrielle menneskeskabte materialer. Kunstnerens arbejde og TABLEAU's univers konvergerer perfekt.

5 Guidede Gallerivandring Efterår 2019 - St. Kongensgade
KANT, Galleri Benoni & Tableau

Under udstillingen vil blomster i alle grønne nuancer, der vises omkring Davide Roncos værker, oprette en urban jungle og give en følelse af at gå hen over ruiner. Som altid er blomsterne også til salg, så du vil derfor kunne tage en lille del af udstillingen med hjem.